

ти,
болотна комашня, неперелітне птаство й
звірі лісові
обсіли літо

літо ж непомітно
розкришилося —
дерева занедужали
на роз'їдаюче безсоння

перед нами нескінченна стежка
між розчаруванням і надією
лягла — незграбно
висмикане волокно.

Збірка « [Уламки дзеркала](#) ».